

[Jørgen Jensen]

er umuligt bare at fravriste regeringen et ærligt svar om, hvad man vil, fordi man ganske bevidst har gennemført dette indgreb for også at gribe ind i de kommende overenskomstforhandlinger, og det ønsker man ikke at give slip på.

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Ib Christensens indlæg her i dag og det dagsordensforslag, hr. Ib Christensen har stillet, er efter radikal opfattelse både perspektivløst og propagandistisk. Gennemførte man det forslag, ville med sikkerhed være helt øjeblikkelige inflationsproblemer forøges og dermed også problemerne med beskæftigelsen og betalingsbalancen.

I det radikale venstre vedstår vi ansvaret for den indefrysningensordning, der blev vedtaget ved augustforlig I. Vi mener, at denne ordning bør fortsætte, indtil den udløber den 1. september 1979.

Anvendelsen af de midler, der i kraft af denne ordning er indbetalt på hver enkelt lønmodtagers navn, er jo ikke i enkeltheder besluttet, men der er som fremhævet af statsministeren i hans svar lagt en fast procedure for, under hvilken form midlerne skal anvendes til forbedring af lønmodtagernes pensionsordning. Vi forventer på et senere tidspunkt fra ATP-fondens bestyrelse et forslag, som folketinget til den tid skal tage stilling til, under hvilken form midlerne kan anvendes til pensionsforbedringer.

Spørgsmålet om frigørelsen, optøningen, eller hvad man nu kan kalde det, af de defrosne dyrtidsportioner, fra det øjeblik statens indbetalinger ophører, er jo et ganske overordentlig væsentligt spørgsmål. Men tidspunktet er efter vor opfattelse ikke til, at folketinget nu træffer beslutninger om de defrosne dyrtidsportioners fremtid efter 1. september 1979. Parterne på arbejdsmarkedet har ikke, som hr. Ib Christensen sagde det, efterlyst udspil herfra; tværtimod har parterne stærkt fremhævet, at man ønskede selv at forsøge at klare overenskomstforhandlingerne, herunder også spørgsmålet om de defrosne dyrtidsportioners fremtid. Det ville ikke lette overenskomstforhandlingerne eller klimaet på arbejdsmarkedet, hvis folketinget på dette tidspunkt begyndte at træffe beslutninger, og det er for os helt konkret det afgørende synspunkt.

Det er i øvrigt vores bestemte opfattelse, at indefrysningensordningen har bidraget til at stabilisere den samlede omkostningsudvikling her i landet, og at omkostningsudviklingen og dermed den økonomiske udvikling ville have stillet sig ugunstigere, hvis folketingets flertal ikke havde gennemført denne ordning.

Jeg vil gerne sige til hr. Bertel Haarder, at jeg synes, han lagde alen til sin vækst som debattør i dag. Efter hr. Bertel Haarders indlæg må vi til at overveje at grundlovsfæste retten til at modsige sig selv. På den ene side siger hr. Bertel Haarder, at han rejser tvivl om, at indefrysningen af dyrtidsportionerne har ført til en afdæmpet lønudvikling. Hr. Bertel Haarder antydede, at indefrysningensordningen havde betydet, at lønmodtagerne på anden måde, via lønglidning, havde taget sig betalt for indefrysningen. Jeg spidsede øren, da det synspunkt fremkom fra en fortæller for venstre, for det var da i det mindste et helt nyt syn på dyrtidsreguleringens virkninger fra partiet venstre. På den anden side sagde hr. Bertel Haarder, at venstre ønskede en total suspension af dyrtidsreguleringen, som var roden til meget ondt. Begge dele kan jo altså ikke være rigtigt. Men det forhindrede ikke hr. Bertel Haarder i at fremføre begge synspunkter med stor inderlighed og begejstring.

Ikke nok med det: på den ene side hævder hr. Bertel Haarder videre, at de midler, der nu er i ATP-fonden, er lige så luftige og ikke-eksisterende som de midler, der er i den sociale pensionsfond. Men det forhindrede ikke hr. Bertel Haarder i at sige i næste åndedrag, at venstre havde fremsat konstruktive forslag til at anvende disse, som jeg måtte forstå det, ikke-eksisterende midler, og det er det forslag, vi får til behandling under næste punkt på dagsordenen, hvor jeg har nogle bemærkninger også til det.

Til slut vil jeg kun slå fast, at det efter vor opfattelse er meningsløst at påstå, at der med denne indefrysningensordning er taget hul på nogen ØD-lignende ordning; det er der efter vor opfattelse ikke. ØD-spørgsmålene, spørgsmålet om lønmodtagernes medejendomsret og medeje i det hele taget, skal løses ad andre veje.

Honoré (KrF):